

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 45.820/3
VAN 3 FEBRUARI 2009

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 13 januari 2009 door de Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "ter oprichting van de expertencommissie risicovechtsporten", heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Luidens artikel 23 van het decreet van 13 juli 2007 inzake medisch en ethisch verantwoorde sportbeoefening kan de Vlaamse Regering een expertencommissie risicovechtsporten oprichten. Zij bepaalt de opdracht, de samenstelling en de werking van die commissie en de vergoedingen die worden uitgekeerd aan de leden ervan.

Met het ontworpen besluit wordt beoogd om met betrekking tot al deze aspecten uitvoering te geven aan dit artikel.

3.1. De rechtsgrond voor het ontworpen besluit is, globaal genomen, te vinden in het genoemde artikel 23 van het decreet van 13 juli 2007.

3.2. Artikel 3, 2/ en 4/, van het ontworpen besluit vergt evenwel een nader onderzoek. Krachtens deze bepalingen worden twee leden van de expertencommissie risicovechtsporten voorgedragen door het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid "Agentschap ter Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtrecreatie", afgekort BLOSO, en wordt één lid van die commissie voorgedragen door de Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media, die een strategische adviesraad is in de zin van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden. Omdat het in de beide gevallen gaat om een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid, waarvan de taken bij decreet dienen te worden bepaald, dient er voor het opdragen aan die instellingen van de taak om de genoemde voordrachten te doen, een decretale rechtsgrond aanwezig te zijn of dient er daartoe minstens een decretaal aanknopingspunt te bestaan. Vraag is of dit te dezen het geval is.

.../...

Wat betreft BLOSO, worden de taken van dat agentschap opgesomd in artikel 5, eerste lid, van het decreet van 7 mei 2004 tot omvorming van de Vlaamse openbare instelling Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtrecreatie tot het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid BLOSO. Het verrichten van voordrachten voor een adviesorgaan op het vlak van de sport zou kunnen worden beschouwd als deel uitmakende van de taak bedoeld in artikel 5, eerste lid, 10/, van dat decreet, naar luid waarvan BLOSO "vanuit de opgebouwde kennis en terreinexpertise beleidsgerichte input ter beschikking [stelt] van de beleidsondersteuning", bedoeld in artikel 4, § 1, van het Kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003. Zo men dit aanneemt, is de rechtsgrond voor artikel 3, 2/, van het ontworpen besluit, de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, bedoeld in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gelezen in samenhang met artikel 5, eerste lid, 10/, van het decreet van 7 mei 2004. Het verdient evenwel aanbeveling een meer uitdrukkelijke rechtsgrond te creëren.

Wat betreft de Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media, zou enkel kunnen worden verwezen naar artikel 3, § 1, 2/, van het decreet van 30 november 2007 houdende de oprichting van de Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media wanneer eraan een zeer ruime interpretatie wordt gegeven. Rechtsgrond voor artikel 3, 4/, van het ontworpen besluit zou dan de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering zijn, gelezen in samenhang met het genoemde artikel 3, § 1, 2/, maar het is duidelijk dat dit een zeer wankel rechtsgrond vormt. Hier geldt nog meer dat best een uitdrukkelijke rechtsgrond zou moeten worden gecreëerd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. Het opschrift van het decreet van 13 juli 2007 werd gewijzigd bij artikel 3 van het decreet van 21 november 2008 houdende wijziging van het decreet van 13 juli 2007 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening en van het decreet van 24 juli 1996 tot vaststelling van het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar. Dat artikel is zelf met ingang van 8 januari 2009 in werking gesteld bij artikel 27 van het besluit van

.../...

de Vlaamse Regering van 19 december 2008 houdende wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 31 mei 2002 tot vaststelling van de erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding en van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juni 2008 houdende uitvoering van het decreet van 13 juli 2007 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening.

Gelet hierop verwijze men in het eerste lid van de aanhef naar "het decreet van 13 juli 2007 inzake medisch en ethisch verantwoorde sportbeoefening".

Eenzelfde opmerking geldt ten aanzien van artikel 1, 2/, van het ontwerp.

5. De aanhef dient eventueel te worden aangevuld gelet op hetgeen *sub* 3.2 werd opgemerkt.

6. Gelet op de meest recente wetgevingstechnische voorschriften redigere men de verwijzing in het derde lid van de aanhef als volgt:

"Gelet op advies 45.820/3 van de Raad van State, gegeven op 3 februari 2009, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1/, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;" ⁽¹⁾.

Artikel 2

7. Luidens artikel 2 kan de Vlaamse minister, bevoegd voor de medisch verantwoorde sportbeoefening, de taak van de expertencommissie risicovechtsporten nader omschrijven. Deze bevoegdheidstoewijzing wordt best meer afgebakend. Uiteraard dient de minister ervoor te waken om bij de uitvoering van de hem toegekende delegatie geen afbreuk te doen aan het eigen initiatiefrecht van de expertencommissie.

⁽¹⁾ *Beginselen van de wetgevingstechniek, Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, Raad van State, 2008, nr. 36.1, formule 3-5-2, te raadplegen op de internetsite van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be).

8. De laatste volzin van artikel 2, naar luid waarvan het advies van de expertencommissie risicovechtsporten niet bindend is, is overbodig en kan bijgevolg worden weggelaten. Behalve wanneer wordt bepaald dat het eensluidend moet zijn, is een advies immers nooit bindend.

Artikel 7

9. In artikel 7 wordt bepaald dat de bedragen van de vergoedingen van de leden van de expertencommissie risicovechtsporten de ontwikkeling volgen van het gezondheidsindexcijfer, overeenkomstig de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld.

Er moet worden opgemerkt dat de term "gezondheidsindexcijfer" geen vaststaand juridisch begrip is ⁽²⁾: er wordt mee verwezen naar het prijsindexcijfer dat berekend en benoemd wordt voor de toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen, bekrachtigd bij de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen. Wil men die term in de ontworpen bepaling hanteren, dan zou duidelijkheidshalve een definitie ervan moeten worden opgenomen of een verwijzing naar het genoemde koninklijk besluit van 24 december 1993.

⁽²⁾ De wet van 1 maart 1977 betreft het indexeringsmechanisme, maar bevat geen definitie van het begrip "gezondheidsindexcijfer", dat zelfs niet in die wet voorkomt.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. SMETS,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN,	
	P. BARRA,	staatsraden,
	H. COUSY,	assessoren van de
	J. VELAERS,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. R. THIELEMANS, eerste auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

J. SMETS